

V Průhoncích

Milá kladá rybko!

dne 13.11.2007

Vzpomínáš si na mě? Ty jsi byla můj první letošní úlovek. A protože se má první úlovek vždycky hodit zpátky do vody, udělala jsem to i s tebou. I tak bych se pustila zpátky do vody. Tehdy jsi mi řekla, že si mám napsat dopis s přáním a slibovala, že to přání splníš. Doufám, že slib dodržíš. Jsi přece kladá rybka nebo ne? Také jsi mi řekla, že dopis mám dát jen tak na okno a ty že si ho vyvedneš.

Vím, že bych neměla být sobecká a myslet jen na sebe a svoji rodinu. Uvědomuji si, že bych si měla přát, aby na světě vůbec nebyly války a aby nehladověly děti. Jenže moc dobře vím, že toto přání nesplní žádná kladá rybka - a neurax se, prosím. To všechno můžou splnit jen lidé, když budou chtít a snažit se. A tak budu trošku sobecká.

Přála bych si, abych byla zdravá. Nemyslím si, abych už nikdy nedostala angínu anebo chrípku. I s brýlemi a rovnásky bych se

smířila. Myslím tím to své zlobivé
srdíčko, kvůli kterému nemůžu cho-
dit jako všichni na kolečcích,
s kamarádkami na hip-hop, ne-
můžu běhat a hrát míčové hry,
soutěžit a závodit. Pořád se s tím
nemůžu smířit a je pro mě
moc těžké jenom tak stát a
dívat se, jak ostatní hrají. Už
jsem dost velká a vím, že přá-
ní plníš jen v pohádkách, ale
stejně věřím na čarolásky. A tak
věřím, že i moje přání se jednou
splní. Věřím a spoléhám na
hodné a šikovné pány doktory.
Kdyby se ti zdálo mé přání
opravdu moc sobecké, tak se ne-
budu zlobit, když dáš přednost
někomu jinému. Na světě je urči-
tě strašně moc důležitějších vě-
cí, než nemocné srdce jedné holky.
Hejně si děkuju, že jsem si moh-
la to své tajné přání vyslovit,
už teď je mi líp.
S pozdravem

Natalie Dubanevičová